

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

הרותה רפס תאצוה רדס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

(Beim Ausheben der Thora.)

ויהי. Wenn sie zog, die Bundeslade, sprach Moses: „ Steh' auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte. “

ברוך. Gepriesen sei, der da hat gegeben die Lehre seinem Volke Israel, um seiner Heiligung willen!

י. Ewiger! Unendlicher, Erbarmensvoller, Guldverkärter, Langmüthiger, in Fülle der Milde und der Treue strahlender Allmächtiger! der da aufbehält die Gnade dem tausendsten Geschlechte, Sünde, Abfall und Fehltritt verzeiht, und entschuldigend sühnt!

רבנו. Weltenherr! Mögest du alle Wünsche meines Herzens, zum Heile für mich, in Erfüllung gehen lassen, mögest du mein Wollen befriedigen, meine Bitte gewähren, mir deinem Knechte (N. N. meiner Frau) (deiner Magd N. N. und meinem Manne und meinen Söhnen und Töchtern.) Und laß zu der Verklärung mich emporschwingen, deinen Willen mit ungetheiltem Herzen zu erfüllen, und befreie von böartigem Tichten mich. Laß deiner Lehre uns theilhaft werden, und würdige uns, deine Majestät in unserer Mitte weilen zu lassen, und erleuchte mit dem Geiste der Weisheit und der Einsicht uns, auf daß da an uns sich bewähre, die verzeichnete Verheißung: „Und es wird auf ihn ruhen der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und der Vernunft, der Geist der Berathung und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und der Gottesfurcht.“ Und so möge es dir denn gefallen, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, uns die Würdigung angedeihen zu lassen, dir wohlgefällige Handlungen auszuüben, den Weg der Gerechten vor dir zu

פוחתין לרון סקדום ונוזילין 3' ס"ח ולוחכים :

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו את־ביך וינסו משנא־יך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

סלסה ושערי ליון לונר צבעת סולסה ס"ח:

יהוה ו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לא־לפים. נשאת עון ופשע וחטאה ונקמה: ג"פ

רבנו של עולם מלא משאלות לבי למזכה והפק רצוני ותן שא־לתי לי עבדך (פכ"פ) אמתך וזבני ואת אשתי ובני ובנותי לעשות רצונך בלבב שלם. ומלמני מיצר הרע. ותן חלקנו בתורתך. וזכנו כדי שתשרה שכנתך עלינו. והופע עלינו רוח חכמה ובינה ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יי. רוח חכמה ובינה. רוח עצה ונבונה. רוח דעת ויראת יי. ובן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניך. וללכת בדרכי ישראל לפניך. וקדשנו

wandeln, und weihe mit deiner Heiligung uns, auf daß wir der langen und glückbetrönten Dauer in diesem Leben und der Fortdauer im jenseitigen werth befunden werden mögen. Wahre vor bössartigen Handlungen und vor bösen Stunden uns, die gar oft das Weltleben umtoben; und wo nur den Gottvertrauenden die Milde schirmend umgibt. Amen. — O daß wohgefällige Aufnahme fänden die Worte meines Mundes, und die Gedanken meines Innern vor dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser.

ואני. O daß mein dir geweihtes Gebet, Ewiger, so wie ich, eine gnadenreiche Aufnahme fände! Erhöre, Gott, in der Fülle deiner Milde mich, mit deiner wahrhaftigen Hilfe.

ברוך. Gepriesen sei der Name des Weltenherrn, gepriesen deine Krone und dein Thronsiß! Möge dein Wohlwollen deinem Volke Israel für immer zu Theil werden. Mögest die Erlösung deiner Rechten deinem Volke, in dem dir geweihten Tempel, du offenbaren, uns das Heil deiner Erleuchtung angebeihen lassen, und unserer Andacht Flehen erbarmensvoll du aufnehmen! O daß es dir gefiele, unsere Lebensdauer im Schooße des Glückes zu verlängern, und daß auch ich den Gerechten angereihet werde, auf daß deines Erbarmens ich würdig sei, und du mich und all die Meinen und alle deinem Volke Israel Angehörigen beschirmest! Du bist es, der Allen die Nahrung spendet, Allen die Erhaltung gewährt. Du bist es, der das All beherrscht, du, der die Könige bewältiget, und die Herrscherkrone, sie ist dein! Ich bin ein Diener des Allerheiligsten, gelobt sei er, beuge mich nur vor ihm und der Heiligkeit seiner Lehre, zu jeglicher Zeit und Stunde. Nicht auf einen Erdensohn vertraue ich und nicht auf irgend ein göttlich Wesen gründe meine Zuversicht

במצותיך. כְּדִי שֶׁנִּזְכָּה לְחַיִּים
טוֹבִים וְאֲרוּכִים לְחַיִּי הָעוֹלָם
הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים
רָעִים. וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לָבֵא לְעוֹלָם.
וְהַבּוֹטֵחַ בְּיָי חֶסֶד יִסּוּכְבְּנֵהוּ
אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

גַּם וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ יְיָ עַת רָצוֹן יְיָ אֱלֹהִים
כָּרֵב חֶסֶדְךָ עִנְיִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

כְּרִיד שְׁמֵה דְמַרְאָ עֲלֵמָא
כְּרִיד כְּתָרְךָ וְאַתְרְךָ. יְהֵא רְעוּתְךָ
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפְוִרְקוֹן
יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֵאמֹתֵיךָ לָנָא מִטּוֹב גְּהוֹרְךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵיךָ יְהֵא
רְעוּנָא קְדָמְךָ דְתוֹרִיד לְן חַיִּין
בְּמִיבוֹתָא. וְלֵהוּוּ אַנְּא פְקִידָא
בְּגוֹ צְדִיקֵיךָ. לְמַרְחָם עָלֵי
וְלִמְנַטְר יְתִי וְיֵת כָּל דִּי לִי וְדִי
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְּת הוּוּוּ אֲנִי
לְכֵלָא וּמְפָרְנָם לְכֵלָא. אַנְּת
הוּוּוּ שְׁלִיט עַל כֵּלָא. אַנְּת הוּוּוּ
דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיךָ וּמַלְכוּתְךָ
דִּילְךָ הוּוּוּ. אַנְּא עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיד הוּוּוּ דְסִגְיִדְנָא בְּמֵה
וּמְקַמָּה דִּיקַר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עַדְן
וְעַדְן. לָא עַל אַנְּש רְחִיצָנָא.
וְלָא עַד בַּר אֲדָהִין סְמִיכָנָא.

ich; sondern nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott der Wahrheit, dessen Lehre wahr, dessen Propheten wahr und der, machtverklärt, Wohlthaten uns erweist, der Wahrheit Richtschnur gemäß. Ihm einzig und allein vertraue ich, und seinem heiligen, verherrlichten Namen trage meine Ruhmeslieder ich vor. Möge es dir gefallen, mein Herz für deine Lehre empfänglich zu machen, alle Wünsche meines Herzens zu erfüllen, und alles, was dein Volk Israel wünscht, zum Heile, zum Leben und zur Wohlfahrt.

שמע. Höre, Israel! Gott, unser Herr, ist ein einiger, einziger Gott!

אחד. Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr, heilig sein Name.

גדלו. Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

לך. Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm, wie alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt!

רומו. Erhebet Gott, unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr!

על הכל יתגדל ויתקדש וישפב ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל בית ישראל: צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות: היושב במרתבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו על כפסא הכבוד: ובכן יתקדש שמו בך ואלהינו לעיני כל חי: ונאמר לפניו שיר חדש כפתוב: שירו לאלהים זמרו

אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום. ונביאיה קשום. ומסגיא למעבד טבון וקשום. ביה אגא רחין. ולשמה קדישה יקרא אגא אמר תושבתון. יהא רעון קדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלם משאלין דלבי. ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחייך ולשלם:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדנינו קדוש שמו:

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רומו יי אלהינו והשתחוה להרום רגליו קדוש הוא: רומו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

שָׁמוּ סֵלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה שָׁמוּ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאָהוּ עֵינַי בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל
גְּבוּהוֹ בְּפֶתַח: כִּי עֵינַי בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרָאוּ כָּל
בְּשָׂר יִחְדּוּ בִּי פִי יי דְבַר:

אֵב הַרְחָמִים. הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים.
וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בְּיַצַּר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים.
וַיַּחֲזֵן אֲתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה
יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

ונניחין ס"ח על הציונה, והקולל יאמר בקול:

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵּן וַיִּשְׁיַע לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבֵנו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ
וְהָנֵנו כְּבוֹד לַתּוֹרָה כִּהְיָ קָרֵב. יַעֲמוּד (פס"ח סכסן). בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ: הַתּוֹרָה יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְעוּדוֹת יי נֶאֱמָנָה מְחַבֵּימַת
פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב מְצֻוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יי עֵז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים וְרַבּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא
לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך: Vor dem Vorlesen:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:

והעם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסוזר הסנכך ב"ה"ל'ו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנו אֶת הַתּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה מברך: Nach dem Vorlesen:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנו
הַתּוֹרָה אֲמַר וְחַיִּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל

לכצעה לרכיין להודות. יורדי הים. הולכי מדצרות. ומי שביה מולה צסכנס ונתרפס. ומי שסיס
סנוס צצית סססוריס וילס. ולכתסילס לריך לצכך סוך ג' ימים סכססוניס. וכך סווער:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְסַחֲבִים טוֹבוֹת שְׁמֵמְלֵנִי
כָּל-טוֹב:

וקסל עניין מי שגמלה כל-טוב הוא יגמלה כל טוב סלה: